

Eenzaamij

Het is en voort den zamen, van mij

Hier spij mij
Spijtig dat er zoveel leven is
dat niet inreemocht in mijn jedicht: Saellen,
byvoorsell, onwelwiltende

} 3

kleinen, de zwanenlang
van hoestende lonfen, kleeren
waarsint alleen maar tranen

} 3

worden geboren. Men taal
verdraagt mijn woorden niet.
(~~hoeveel blijft sprakeloos.~~)

) 2

dat denfen niet bestaan is een beswaar,
getuige de wederwaardige
visssoorten die naas me fluiten, vogels

die met meins gierige kleinen
lovaladess oepken, tak op tak af.

de schuilen hier ~~bracket de tempas anders~~
de waren nersens vrekken
~~in de vrees van de vrees~~

~~lekker vrees van de vrees~~

~~zo veel blijft als een vrees in mijn jedicht. 2 lessen en jedicht van meer pavenet.~~

Het is en voort eenzaamij van mij.

~~de waren nersens vrekken~~

tenzij is ~~waarsint~~ de eenzaamij van mij,

(
- ~~de lessen die jedicht toen maar jeteraakt.~~

Van der Graft **Gedichten**

EENZAMERIJ

Het spijt mij dat er zoveel leven is
dat niet meemocht in mijn gedicht: bacillen
bijvoorbeeld, onwelwillende

kiemen, de zwanenzang
van hoestende longen, klieren
waaruit alleen maar tranen

geboren worden. Hun taal
verdraagt mijn woorden niet.

Dat dingen niet bestaan is geen bezwaar
getuige die denkwaardige
vissen die naar mij fluiten, vogels

die met nieuwsgierige kieuwen
toonladders oefenen, tak op tak af.
Ze schuilen hier, ze waren nergens welkom,

tenzij bij die eenzamerij van mij.

MIJN WERELDDEEL

Europa's hanekam. Homerus.
Europa's dageraad.
'Muze, bezing mij de man,
de veelbeproeefde,
schipbreukeling op een purperen zee.'

8
Liter 59

Dante daarna, daarnaast,
aan 't einde van Europa's ochtend
verdwaald
verloren
in een duister woud.

En achter zee en wind vandaan
een stem in weerwil,
theatraal:
life is a tale. 'Life is a tale,
told by an idiot.'

Hoor naar de groten!

Maar ik, onvergelykelyk geringer,
ik zing een nachtgezing:
Ave Europa, gratia plena,
mijn huis, mijn moeder die ik mis,
mijn opperhuid, mijn hoop, mijn heugenis.